

Sygn. akt II CSK 452/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa Banku [...] Spółki Akcyjnej

z siedzibą w W.

przeciwko "W." Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością Spółce

komandytowo - akcyjnej w S., obecnie W. Spółka z ograniczoną

odpowiedzialnością Spółka Jawna w S.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie powodowej – M. [...]. Spółki z
ograniczoną odpowiedzialnością w P.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 lutego 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 11 lutego 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej oraz
interwenienta ubocznego kwoty po 3.600 (trzy tysiące sześćset)
zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na pierwszej z wymienionych przesłanek (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), przedstawiając zagadnienia prawne ujęte w następujących pytaniach:

1. Czy w razie przelewu wierzytelności o zwrot spełnionego świadczenia (art. 494 k.c.) roszczenie nabywcy wierzytelności wobec dłużnika przedawnia się w terminie liczonym od dnia, w którym zbywca wierzytelności w możliwie najwcześniejszym terminie mógł od umowy odstąpić (art. 120 § 1 pkt 1 zd. drugie w zw. z art. 455 k.c.)?
2. Czy wywołuje skutek rozporządzający na podstawie art. 510 § 1 k.c. umowa zobowiązująca do przeniesienia takich wierzytelności, których powstanie jest w całości sprawą przyszłości?
3. Czy na gruncie art. 510 § 2 k.c. w przypadku przelewu wierzytelności na zabezpieczenie nabywca wierzytelności może jej dochodzić od dłużnika w zakresie przekraczającym wysokość swej zabezpieczonej wierzytelności?

Przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć charakter uniwersalny, przez co należy rozumieć, że jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzygnięciu innych, podobnych spraw. Jednocześnie, chodzi o problem, którego wyjaśnienie byłoby konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostający w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), i także w związku z podstawą prawną stanowiącą podstawę wydania

zaskarżonego wyroku (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13 oraz z dnia 3 lutego 2012 r. II UK 271/11 - nie publ.).

Przedstawione zagadnienia nie odznaczają się wymaganą cechą nowości. Zostały już rozstrzygnięte w orzecznictwie Sądu Najwyższego (zob. np. uchwała z dnia 19 września 1997 r., III CZP 45/97, OSNC 1998, nr 2, poz. 22; wyrok z dnia 14 lutego 2002 r., V CKN 932/00, nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[l.n]